

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Forslag til skattereform

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1984

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 4

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

[Forslag til skattereform](#) 4

[Forslag til skattereform](#) 5

[Forslag til skattereform](#) 6

[Forslag til skattereform](#) 7

[Forslag til skattereform](#) 8

[Forslag til skattereform](#) 9

[Forslag til skattereform](#) 10

[Forslag til skattereform](#) 11

[Forslag til skattereform](#) 12

[Forslag til skattereform](#) 13

[Forslag til skattereform](#) 14

[Forslag til skattereform](#) 15

[Forslag til skattereform](#) 16

[Forslag til skattereform](#) 17

[Forslag til skattereform](#) 18

[Forslag til skattereform](#) 19

[Forslag til skattereform](#) 20

[Forslag til skattereform](#) 21

[Forslag til skattereform](#) 22

[Forslag til skattereform](#) 23

[Forslag til skattereform](#) 24

[Forslag til skattereform](#) 25

[Forslag til skattereform](#) 26

[Forslag til skattereform](#) 27

[Forslag til skattereform](#) 28

[Forslag til skattereform](#) 29

[Forslag til skattereform](#) 30

[Forslag til skattereform](#) 31

[Forslag til skattereform](#) 32

[Forslag til skattereform](#) 33

[Forslag til skattereform](#) 34

[Forslag til skattereform](#) 35

[Forslag til skattereform](#) 36

[Forslag til skattereform](#) 37

[Forslag til skattereform](#) 38

[Forslag til skattereform](#) 39

Forslag til skattereform	40
Forslag til skattereform	41
Forslag til skattereform	42
Forslag til skattereform	43
Forslag til skattereform	44
Forslag til skattereform	45
Forslag til skattereform	46
Forslag til skattereform	47
Forslag til skattereform	48
Forslag til skattereform	49
Forslag til skattereform	50

Socialistisk Folkeparti

Partikontoret
Christiansborg
1218 København K

Marts 1984.
Tlf: (01) 127011
Tlf. (01) 116600, lokal 1458
Giro 4033000

SKATTEUDVALGET

F O R S L A G

T I L

S K A T T E R E F O R M

Forslag til skattereform

INDHOLDSFORTEGNELSE

Forord	side A
Resume	side B
Er skatten retfærdigtfordelt ?	side 1
Rentebeskatningen - et hul i indkomst- skattesystemet	side 2
Fradragsreform - hvad kan opnås og hvad ikke ?	side 3
Hvad gør de i andre lande ?	side 5
De høje danske indkomstskatter skyldes VKR-regeringen !	side 7
Den teknologiske udvikling vil yderligere belaste indkomstskattesystemet	side 8
Præsentation af SF's skattereform	side 10
Nærmere om skat af personindkomster	side 11
Nærmere om produktionsskat	side 16
Personfradraget	side 20
Kommuneskatten	side 21
Statslig ligning	side 22
De hidtil skattefrie institutioner, udlandet mv.	side 23
Den teknologiske udvikling	side 24
Fordelingsmæssige virkninger	side 26
Konklusion	side 29
Beregningseksempler over reformens virkning for udvalgte befolkningsgrupper	side 30
Spørgsmål	side 37

Forslag til skattereform

- A -

FORORD

Skatteudvalget udsender herved et forslag til en skattereform. Efter hovedbestyrelsens beslutning på mødet den 29. og 30. oktober 1983 udsendes forslaget til partiforeningerne. Hensigten med dette er at skabe en bred og principiel drøftelse af SFs krav til de kommende års skattepolitik.

Forslaget i sin nuværende skikkelse er resultatet af udvalgets arbejde med en samlet reform af indkomstskattesystemet; et arbejde som blev påbegyndt i februar 1983.

Reformforslaget angiver nogle hovedtræk i en samlet model for det fremtidige indkomstskattesystem. Dette betyder dog ikke, at der ikke er en række løse "ender og kanter" i det fremlagte forslag. Men forslaget indeholder nogle ideer til, hvordan skattesystemet kan gøres retfærdigere, enklere og brugervenligt.

Det er skatteudvalgets erfaring, at mange ikke interesserer sig for, hvordan man kan gøre systemet bedre og dette til trods for, at alle SFere gang på gang gentager kravet om en skattereform. Det er skatteudvalgets håb, at det fremlagte forslag, der er søgt skrevet i et læsevenligt sprog, kan danne grundlag for frugtbare diskussioner om den lidt mere konkrete udformning af det fremtidige skattesystem.

Som en hjælp i arbejdet med forslaget har udvalget udarbejdet nogle diskussionsspørgsmål, som efter behov kan tjene som støtte for diskussionen for derigennem at gøre diskussionen mere målrettet og dermed frugtbar.

Endvidere er der forrest medtaget et kort resumé af ideerne til at gøre skattesystemet bedre, og det er udvalgets håb, at dette resumé kan være med til at skabe et overblik.

Forslaget er iøvrigt opbygget således, at side 1 -9 indeholder en kort beskrivelse af det nuværende skattesystems skavanker og nogle årsager hertil. Resten er herefter en beskrivelse af, hvordan skattesystemet kan forbedres, samt hvordan det vil virke på udvalgte grupper i samfundet.

Forslag til skattereform

Når diskussionen er afsluttet ude omkring i partiforeningerne vil skatteudvalget søge forslaget udgivet i form af en bog til brug i en offentlig debat.

Inden dette kan ske, vil udvalget dog gerne have så mange kommentarer som overhovedet muligt fra partiforeningerne, så de fleste løse ender og kanter kan blive rettet af.

Skatteudvalget står selvfølgelig parat til at hjælpe diskussionerne i gang gennem oplæg på partiforeningsmøder mv. Interesserede kan enten kontakte Kjeld Rahbæk Møller (MF), skattepolitisk ordfører for SF i Folketinget eller undertegnede (Willemoesgade 51, 2. tv., 2100 København Ø, tlf. (01) 26 39 63).

På udvalgets vegne

Christian Benzon

Forslag til skattereform

- B -

Skattereformen i hovedpunkter

- et kort resumé

1. Skattereformen angiver nogle principper for et nyt indkomstskattesystem. Der er således ikke taget stilling til nye ordninger for f.eks. moms, andre forbrugsafgifter, formueskatten, arveafgiften.
2. Indkomstskattesystemet deles i to "grene" alt efter, hvem der modtager en indkomst.
 - a) Virksomhederne (private erhvervsvirksomheder, stat, og andre sammenslutninger) betaler produktionsskat (virksomhedsskat) af indkomsten.
 - b) Personer betaler indkomstskat.
3. Alle virksomheder (såvel private som offentlige) betaler en produktionsskat (virksomhedsskat) på 45% af den del af virksomhedens indtægter, der anvendes til dækning af lønninger til ansatte, renteudgifter for virksomheden, samt overskud til virksomhedens ejer i form af udbetalinger til ejeren eller henlæggelser til fremtidige investeringer.
4. Ved opgørelsen af virksomhedens skatteberegningsgrundlag kan der fratrækkes udgifter til almindelige driftsomkostninger (f.eks. råmaterialer, leje af lokaler o.lign.). Dog kan der ikke gives fradrag for udgifter til lønninger til ansatte eller overskud til ejeren. Endvidere afskaffes visse særlige erhvervsfradrag (især skattemæssige afskrivninger på bygninger o.lign., men ikke maskiner), idet disse fradrag kun virker som skjult og indirekte statstilskud til virksomhedsejerne, - statstilskud, som oven i købet er ganske ueffektiv i relation til sikring af arbejdspladser.
5. Produktionsskatten (virksomhedsskatten) beregnes med 45% af skatteberegningsgrundlaget (se punkt 4).

Forslag til skattereform

6. Virksomheden beskattes uafhængigt af ejeren og fører sit selvstændige og uafhængige skatteregnskab. Skatten opkræves direkte i virksomhederne, d.v.s. hverken hos ejeren eller de ansatte.
7. Efter tilbageholdelse af produktionsskatten (virksomhedsskatten) på 45%, udbetales de resterende 55% af lønnen, overskuddet eller af renterne til indkomstmottageren, d.v.s. lønmodtageren, overskudsmottageren, rentemottageren o.s.v.
8. Alle personer, der modtager en indkomst fra en virksomhed, en renteskyldner o.s.v., hvor der er trukket 45% i produktionsskat (virksomhedsskat), er som altovervejende hovedregel fritaget for at betale en indkomstskat, d.v.s. en skat af indkomsten udover den skat, der er betalt gennem produktionsskatten (virksomhedsskatten). Alle med en udbetalt årlig indkomst på under 66.000 (efter 45 pct. produktionsskat (virksomhedsskat)), svarende til en samlet årsindkomst på kr. 120.000, skal ikke betale den særlige personlige indkomstskat. Disse personer, der udgør 55-60% af alle skatteydere, har intet mellemværende med skattevæsenet udover at underskrive en erklæring fra skattevæsenet en gang årligt, hvori der i forvejen er angivet, hvilke indkomster man har haft.
9. De resterende 40-45% af skatteyderne med udbetalte indkomster på mere end kr. 66.000 årligt, svarende til en samlet årsindkomst på kr. 120.000 og derover, betaler en særlig indkomstskat ("tillægsskat"). Skatten beregnes af den del af den udbetalte indkomst, som overstiger de nævnte kr. 66.000. Ved skatteberegningen kan der ikke foretages fradrag af nogen art. Skatten beregnes efter en skatteskala med stigende skatteprocenter (25% og 50%). Af en udbetalt indkomst over kr. 66.000, men under kr. 99.000 betales 25% heraf i særlig skat ("tillægsskat"), men den del af den udbetalte indkomst, der ligger udover de kr. 99.000, beskattes med 50%.

Forslag til skattereform

10. De nuværende personfradrag på ca. kr. 21.000 erstattes af et persontilskud på kr. 12.000 til alle personer på 16 år og derover. Alt efter de nuværende skatteprocenter, der svinger fra kommune til kommune, svarer et persontilskud på kr. 12.000 til et personfradrag på ca. kr. 24.-30.000.
11. Al produktionsskat (virksomhedsskat) og den statsligt fastsatte indkomstskat indbetales til statskassen, der så udbetaler beløb til kommunerne efter retfærdige behovskriterier.

Forslag til skattereform

Forslag til skattereform

FORSLAG TIL SKATTEREFORM

INDFØRELSE AF EN PRODUKTIONSSKAT TIL DELVIS AFLØSNING AF INDKOMSTSKATTEN.

Er skatten retfærdigt fordelt?

Indkomstskatten skulle være det progressive element i skattesystemet. Det betyder, at folk med de store indkomster skulle betale en større procentdel af indkomsten i skat end folk med små indkomster.

Tegning af en millionær og en børnehavepædagog M/K.

Millionæren og den lavtlønnede betaler stort set samme % i skat.

Formelt er det også sådan. Trækprocenten vokser med voksende indkomst. Men når man ser på, hvad der faktisk betales i skat af forskellige indkomster, ser billedet helt anderledes ud. Tallene er for 1981.

SKAT OG FRADRAG I % AF BRUTTOINDKOMSTEN

<u>Bruttoindkomst</u>	<u>Skat i % af bruttoindkomst.</u>	<u>Fradrag i % af bruttoindkomst.</u>
40. - 60.000	22,2	11,7
60. - 80.000	27,3	13,0
80. - 100.000	29,4	14,3
100. - 125.000	30,2	19,2
125. - 150.000	29,6	25,3
150. - 175.000	29,2	29,6
175. - 200.000	29,6	31,9
200. - 250.000	30,5	33,9
250. - 300.000	31,4	37,0
300. - 500.000	32,0	40,4
1/2 - 1 mill.	32,5	46,5
Over 1 mill.	31,2	53,2

Kilder: Skatter og Afgifter, oversigt 1983 fra Danmarks Statistik. De fleste tal i forslaget stammer fra denne kilde. Enkelte er dog baseret på oplysninger i folketingets skatte- og afgiftsudvalg.

Forslag til skattereform

2

Disse tal er naturligvis gennemsnitstal. Inden for hver indkomstgruppe er der nogle, der betaler meget mere, og nogle, der betaler meget mindre. Der er også visse mangler i tabellen. F.eks. er pensionsbidragene for de fleste gruppers vedkommende ikke medtaget, hverken under indkomst eller fradrag. Til gengæld er der for de erhvervsdrivendes vedkommende medtaget nogle fradrag, som dækker helt nødvendige forretningsmæssige udgifter og derfor burde være fradraget, før bruttoindkomsten blev udregnet. Sammenlagt betyder disse mangler, at progressionen faktisk er udhulet endnu mere, end tallene viser.

Men tabellen viser tendensen i skatternes fordeling mellem indkomstgrupperne. Og det ses, at bortset fra de allermindste indkomster betaler alle indkomstgrupper stort set lige stor en procentdel af deres indkomst i skat. Synderen er fradragene. Som det også ses af tabellen, vokser de kraftigt med stigende indkomst.

Rentebeskatningen - et hul i indkomstskattesystemet

Rentefradraget er så langt det største af fradragene på selvangivelsen. Af de 105 mia. kr., der forventes fradraget i 1984, er de 76 mia. kr. renter. Det gjorde selvfølgelig mindre, hvis de 76 mia. kr. dukkede op som skattepligtig indkomst andetsteds.

Men det er ikke tilfældet. Som indtægt på selvangivelsen opføres kun 24 mia. kr. I disse tal er endda ikke medtaget selskabernes renteudgifter og renteindtægter.

Parcelhusejer, der får penge af en fattigt udseende person.

Lejere uden pensionsordning betaler kæmpetilskud til parcelhusejere med pensionsordning.

Rentebeskatningen skaber altså et hul på mindst 52 mia. kr. i skattesystemet. (Det skal sammenlignes med samlede indkomster i 1984 på ca. 420 mia. kr. og et provenue af indkomstskatten på ca. 130 mia. kr.). Dette hul skyldes kun i ringe omfang snyd. Skattevæsenet har efterhånden godt check på rentebetalingen.

Forslag til skattereform

3

Hovedforklaringen er, at en række institutioner - først og fremmest pensionskasser og forsikringsselskaber - hidtil ikke har betalt skat af deres renteindtægter, og der er - naturligvis - en kraftig tendens til, at renteindtægter søger hen, hvor de beskattes lavt eller slet ikke beskattes, mens renteudgifter søger hen, hvor værdien af fradraget er størst.

Fra 1984 skal der betales realrenteskat af pensionsformuerne, og det vil reducere rentehullet lidt. Men problemet er langt fra løst. Hvis vi eksempelvis betragter en skatteyder, der både er parcelhusejer og har en pensionsordning, og for enkelthedens skyld forudsætter, at de renter han betaler, nøjagtig er det samme beløb, som tilskrives hans pensionsordning, så betaler han jo i virkeligheden til sig selv. Men de renter han betaler, kan fuldtud fratrækkes i den skattepligtige indkomst, mens de renter han får, kun beskattes i den udstrækning de overstiger inflationen plus 3 1/2 pct. Han får derfor stadigvæk et kæmtilskud til sit arrangement. Dette tilskud betales af dem, der bor til leje og som kun har folkepensionen at leve af, når de bliver gamle.

Rentehullet er derfor udtryk for en massiv overførsel af økonomisk bistand fra de dårligst stillede grupper i befolkningen til de bedrestillede. Derfor skal det hul lukkes.

Fradragsreform - hvad kan opnås og hvad ikke?

En kraftig udlugning i fradragsjunglen er en nødvendig forudsætning for at gøre skattesystemet mere retfærdigt. Men en fradragsreform alene gør det ikke.

Problemet er, at med den vægt, der lægges på indkomsts-katten i Danmark, giver det alt for stort udbytte at opnå fradrag. Og vi kan nu engang ikke fjerne alle fradrag.

Billede af to spekulanter, hvor den ene giver den anden et fradrag og får en indkomst. De har hver en hånd inde i en port, hvor de deler rovet. 3 måbende skatteydere ser på.

Smarte folk flytter fradragene hen, hvor de giver mest, og indkomsterne hen, hvor de beskattes lavest.

Forslag til skattereform

4

F.eks. har mange mennesker store udgifter for at komme på arbejde. Disse udgifter er fradragsberettigede, og det er et af de fradrag, som det næppe vil være retfærdigt at fjerne helt (men nok at forenkle reglerne kraftigt). Men så oplever vi, at vellønnede mennesker tager et lille ekstrajob. Ikke fordi lønnen i for sig betyder så meget, men så kan de påberåbe sig skiftende arbejdssted og dermed trække udgifterne til at køre i bil fra. Og det er der penge i.

Et mere fundamentalt problem ligger i de selverhvervendes fradrag. Fradrag for faktiske erhvervsudgifter f.eks. afskrivninger på driftsmidler skal selvfølgelig ikke afskaffes. Men i et system som det danske er det ikke muligt at opstille jærntætte skodder mellem selverhvervende og lønmodtagere eller mellem forskellige typer virksomheder. F.eks. bliver en lønmodtager, der har lidt penge til overs og hjælper sin svoger i gang med en ny virksomhed i form af et interessentselskab, en slags passiv erhvervsdrivende og får derved afskrivningsmuligheder m.v.

Men da der er forskellige skatteprocenter - 3 forskellige procenter for personer, 1 selskabsskatteprocent på 40, 1 andelsskatteprocent på 0 (de betaler i stedet en meget lempelig formueskat) og 1 helt speciel realrentebeskatning for forsikringsselskaber og pensionskasser m.v. - og da visse typer indkomster beskattes hos nogle og ikke hos andre - kursgevinster beskattes i banker og sparekasser, men som hovedregel ikke hos personer - vil der altid være smarte folk, der opfinder systemer, der flytter fradragene hen, hvor de giver mest udbytte, og indkomsterne hen hvor de beskattes lavest.

Hver gang et sådant system udvikler sig for groft - f.eks. med leasingfiduser i forbindelse med etableringskonti og investeringsfunds - slår Folketinget et bræt på hist og her for at begrænse udnyttelsen. Men der dukker hele tiden nye smuthuller op. De fleste af landets revisorer og skatteadvokater lever nu engang af at finde smuthuller.

Man må også huske på, at Glistrup blev slæbt for retten for at have udviklet et system, der ikke havde forbindelse med almindelig erhvervsvirksomhed (fiktionsteorien), og blev dømt ved Højesteret

for at have viklet sine klienter ind i arrangementer, de ikke kunne overskue. Men lovligheden af de enkelte virkemidler, han brugte, blev ikke anfægtet, når blot de benyttes i forbindelse med almindelige erhvervsvirksomhed, og de udnyttes da også hver dag.

De borgerlige partier søger at udnytte disse kendsgerninger til at fjerne enhver forskel i beskatning, så alle kommer til at betale skat med samme procent. Det vil naturligvis være urimeligt. Hvis man samtidig bevarer nogle af fradragene, som de borgerlige også vil, så får vi endda et direkte regressivt skattesystem, der hviler hårdest på de laveste indkomster. Naturligvis bør de, der har de høje indkomster, betale en større andel af deres indkomst til fællesskabet end dårligere stillede.

Men det er væsentligt at placere forskellene så hensigtsmæssigt som muligt og begrænse fordelene ved at omgå systemet så meget som muligt.

Hvad gør de i andre lande?

I Danmark:

Lav skat af virksomheder
Høj indkomstskat
Høj moms
Store spekulationsmuligheder

I andre lande:

Større skat af virksomheder
Lavere indkomstskat
Lavere moms
Færre spekulationsmuligheder

Før vi går i gang med at udvikle principperne for et nyt skattesystem, kan det betale sig at se, om der er noget, vi kan lære af den måde, de opkræver skat på i andre lande. I følgende tabel er vist skatternes højde og deres fordeling i en række lande. Tallene er angivet som procent af bruttonationalproduktet (BNP) og er fra 1980.

Forslag til skattereform

	Samlet skat- tetryk.	Heraf ind- komstskat	6 Arbejdsgi- verafgifter.	Indirekte skatter.	Selskabsskat, formueskat, vegtafgift m.v.
Sverige	49,6	20,3	14,2	13,9	1,2
Norge	47,3	16,1	7,2	16,8	7,2
Holland	46,2	12,2	17,6	11,1	5,3
Luxembourg	45,8	12,5	13,9	9,9	9,5
Danmark	45,7	23,5	0,8	17,0	4,4
Belgien	44,7	15,8	13,7	11,8	3,4
Frankrig	42,6	5,5	18,4	15,2	3,5
Østrig	41,3	9,6	13,0	16,0	2,7
Vesttyskland	37,4	11,2	12,7	10,2	3,3

Det ses, at hvad angår de lande, vi normalt sammenligner os med, er det samlede skattetryk ikke særligt højt i Danmark. Vi ligger nogenlunde på linje med Benelux-landene, lidt under Sverige og Norge og lidt over Frankrig, Østrig og Vesttyskland.

Men hvad angår skattens fordeling, er der markante forskelle. Danmark har suverænt verdens højeste indkomstskattetryk, - kun Sverige kommer op i nærheden. Vi har også det højeste afgifts-tryk. Til gengæld spiller arbejdsgiverafgifter næsten ingen rolle i Danmark i modsætning til samtlige andre lande. Prøv f.eks. at sammenligne Danmark og Frankrig!

Hvad betyder det så? Ja, hvis vi sammenligner en dansk og en hollandsk arbejder, så har den hollandske arbejder en lavere aftalt løn. Men den udbetalte løn er stort set den samme (især hvis man tager hensyn til, at den strækker længere, fordi momsens også er lavere). Arbejdsgivernes udgifter er også de samme, fordi de oven i lønudgiften skal lægge arbejdsgiverafgiften.

Så vidt er der altså ingen nævneværdig forskel. Forskellen ligger i fradragene. I Holland er et skattefradrag ikke nær så meget værd som i Danmark, fordi skatteprocenten er lavere. Derfor har Holland og alle andre lande undgået af få progressiviteten i indkomstskattesystemet udhulet i det omfang, det er sket i Danmark.

Systemet med høje arbejdsgiverafgifter i stedet for høje indkomstskatter er ikke i alle henseender en fordel. I de andre lande hænger det sammen med, at sociale udgifter er knyttet til arbejdsmarkedet i langt højere grad end i Danmark. Det system skal ikke udbredes her. Derfor bør der også efter omlægning af skattesystemet være tale om skatter, der går direkte i de offentlige kasser til solidarisk finansiering af de sociale udgifter.

Men selve det fænomen, at man i andre lande har lagt en større del af skatten direkte på virksomhederne i stedet for på indkomstskatten er værd at efterligne.

De høje danske indkomstskatter skyldes VKR-regeringen

Det specielle danske fænomen med de ekstremt høje indkomstskatter skyldes VKR-regeringen. Fra 1968 - 1971 steg indkomstskattetrykket fra 14 til 21 pct. af bruttonationalproduktet. Derved skabtes den verdensrekord, vi har holdt lige siden. At Fremskridtspartiet opstod samtidig, er næppe uden sammenhæng med den udvikling.

Poul Møller lægger høj skat på ryggen af en arbejder, og der står en spekulant ved siden af og glæder sig.

VKR-regeringen indførte det høje indkomstskattetryk - og de store spekulationsmuligheder.

Siden 1971 er indkomstskatten altså kun steget ganske lidt. Men fordelingen har ændret sig. Fradragene er steget fra 15 til 25 pct. af bruttonationalproduktet. Samtidig er skatteprocenten steget, idet de kommunale skatteprocenter er steget fra 18.6 pct. i 1972 til 27.1 pct. i 1983. Da den samlede skat som nævnt stort set ikke er steget, er der sket det, at folk har sikret sig flere fradrag for at modvirke de høje skatteprocenter, det har atter ført til højere skatteprocenter for at fastholde provenuet osv., indtil vi er havnet i et skattesystem, hvor den skat folk betaler, ikke først og fremmest afhænger af deres indkomst, men af hvor dygtige de er til at unddrage sig skat. At det er de proportionale kommunale skatteprocenter og ikke de progressive statsskatteprocenter, der er steget, er naturligvis udtryk for et politisk valg og har yderligere forværret situationen.

Forslag til skattereform

8

Det er gammel lærdom på venstrefløjen, at det er mest retfærdigt at lægge størstedelen af skattetrykket på indkomstskatten, fordi den er progressiv. Udviklingen siden 1971 har vist, at for stor vægt på indkomstskatten tværtimod tjener til at fjerne progressiviteten i skattesystemet.

Den teknologiske udvikling vil yderligere belaste indkomstskattesystemet.-----

I de kommende årtier vil vi opleve meget store omvæltninger på grund af den teknologiske udvikling. Først og fremmest i industrien vil antallet af ansatte falde meget kraftigt, også selvom produktionen skulle stige. Det vil derfor være nødvendigt at forkorte arbejdsdagen, hvis stadigt voksende massearbejdsløshed skal undgås.

En person, der har en stor byrde på ryggen, og får læst mere ovenpå.

Den teknologiske stilling vil medføre stærktstigende skattetryk, hvis systemet ikke ændres.

Men denne teknologiske udvikling vil være begrænset til nogle samfundssektorer. I andre dele af arbejdslivet - f.eks. omsorgsarbejde - vil produktivitetstigninger være meget små. Det gælder for store dele af den offentlige sektor, men også i den private sektor vil produktivitetens udvikling være højst uensartet.

Da nedsættelsen af arbejdstiden skal fordeles jævnt til alle lønmodtagergrupper, vil den teknologiske udvikling derfor medføre en væsentlig fordyrelse af den offentlige sektor med uændret serviceniveau. Samtidig vil der være en række funktioner, som varetages af private erhversdrivende, som det bliver nødvendigt enten at subsidiere eller overføre til offentligt regi.

Resultatet vil blive en voldsomt øget belastning af skattesystemet. Behovet for overførsel af ressourcer fra højteknologiske sektorer til lavteknologiske vil blive så omfattende, at det vil overstige det nuværende skattesystems bæreevne.

Forslag til skattereform

9

Problemet er, at indkomstskattesystemet i høj grad virker som en skat på forbrug af arbejdskraft. I praksis beskattes også børnehaver og skatteforvaltninger, selv om det formelt er de ansatte, der beskattes af deres løn.

Samtidig forsøger man ved hjælp af gunstige afskrivningsregler m.v. at stimulere virksomhedernes investeringer bl.a. i arbejdskraftbesparende maskiner.

Resultatet er, at der bliver færre tilbage til at betale de øgede skatter, og de vil naturligvis reagere på de øgede byrder med lønkrav, hvilket yderligere vil forcere rationaliseringerne.

For at se problemets omfang kan vi betragte nogle tal. Hvis der i perioden 1983-1993 skal skaffes fuld beskæftigelse, skal der skaffes følgende antal arbejdspladser:

ca. 300.000 arbejdsløse
ca. 35.000 i beskæftigelsesforanstaltninger
ca. 200.000 nytilkomne til arbejdsmarkedet
ca. 200.000 som overflødiggøres af ny teknologi
<hr/>
ca. 735.000 I alt

Det lader sig kun gøre, hvis arbejdstiden nedsættes. Men som allerede nævnt, løser arbejdstidsnedsættelsen ikke det skattemæssige problem, fordi den offentlige sektor samtidig bliver dyrere med uændret serviceniveau.

Derfor er det nødvendigt snarest at omlægge skattesystemet, så det i mindre grad virker som skat på forbrug af arbejdskraft.

PRÆSENTATION AF SF'S SKATTEREFORM

Skattereformen betyder ikke, at indkomstskatten afskaffes. Tværtimod. Sigtet med reformen er blandt andet at gøre beskatningen af indkomster mere retfærdig og mere effektiv.

En skattereform skal betyde:

at skattebyrderne på indkomster fordeles retfærdigt (skat efter evne)

at skattesystemet er enkelt og overskueligt for skatteyderne,

at administrationen af systemet bliver effektiv og egner sig til EDB, og

at systemet er forberedt til at skattebyrderne lægges over på produktionen i takt med den teknologiske udvikling.

Et indkomstskattesystem, der opfylder disse mål, vil være et skattesystem, hvor samfundsgoderne omfordeles til fordel for mennesker med små og jævne indkomster.

En skattereform skal også betyde, at skattesystemet renses for uvedkommende hensyn. Der skal ikke drives erhvervs politik, boligpolitik, socialpolitik m.v. gennem skattereglerne. I dag kender vi kun alt for godt, hvad noget sådant medfører. Skattesystemet skal kun tjene ét formål. Nemlig at være indkrævningsystem, så der kan skaffes penge til løsning af samfundsopgaver og sikre en omfordeling af værdierne.

I det nuværende skattesystem har vi formelt en progressiv skala, men selv om vi ser på beskatningen af de skattepligtige indkomster (altså ser bort fra, at de udhules af fradragene), er progressionen stærkt udhulet. Af de ca. 130 mia. kr., der betales i indkomstskat i 1983, skyldes kun ca. 10 mia. kr. den progressive skala. Hvis alle betalte laveste skatteprocent, ville provenuet altså kun falde til 120 mia. kr. Formålet med den skattereform, som SF foreslår, er dels at forøge det progressive element til væsentligt over de sølle 10 mia. kr. og dels at lægge den del af skatten, der under alle omstændigheder skal betales proportionalt, over på

Billede af en lavtlønnet skatteyder, der bliver lettet, og en rig skatteyder, der får en større byrde.

Indkomstskatten deles op i to dele: En produktionsskat, der opkræves direkte af virksomheden, og en indkomstskat, der opkræves af de bedrestillede. Indkomstskatten skal indbringe mere end den trettendedel af skatten, der nu skyldes progressionen.

virksomhederne.

Reformen af indkomstskatten går i hovedpunkter ud på følgende (oversigten gælder fra 1984)

1. Indkomstskatten deles i to systemer: et for skat af personindkomster, og et for produktions-/virksomhedsindkomster.
2. Alle typer af virksomheder betaler 45% produktionsskat af den del af samtlige indtægter, der anvendes til dækning af lønninger, overskud, udbytte, renter og til investeringer. Samtidig udbetales kun 55% af de aftalte beløb i form af lønninger, renter m.v..
3. Alle personer (såvel lønmodtagere som ejere af erhvervsvirksomheder) betaler ingen indkomstskat, medmindre den samlede indkomst overstiger kr. 120.000. For indkomster over kr. 120.000 betales der skat efter en progressiv skala, hvor skatten beregnes af indkomsten uden nogen form for fradrag.
4. Renteudgifter kan ikke fradrages og holdes således helt uden for skattesystemet. I stedet skal personer m.v. med renteudgifter fremover kun betale 55% af de pålydende renter. Personer m.v. med renteindtægter får derfor kun 55% af de pålydende renter og skal ikke betale personlig indkomstskat heraf, med mindre den samlede indkomst overstiger bundgrænsen på kr. 120.000.

Nærmere om skat af personindkomster

Selv om alle personer principielt er omfattet af personindkomstskatten, er det dog kun personer med en samlet årlig indkomst på over 120.000 kr., der skal betale indkomstskat. Det betyder, at 2,3 af alle personer ikke skal betale indkomstskat.

For disse personer vil den årlige selvangivelse blot bestå i en underskrift på en erklæring, hvor skattevæsenet har udskrevet oplysninger om løn, renteindtægt m.v.

Skatteyder, der vinker farvel til selvangivelsen og efterskatten.

De fleste slipper for at udfylde selvangivelse og for mellemværende med skattevæsenet.

Dette betyder dog ikke, at indkomster i form af løn, overskud m.v. ikke har været undergivet en beskatning. Men den beskatning, der har fundet sted, er sket i virksomheden med 45 pct. af den pålydende (aftalte) løn m.v. og kaldes en produktionsskat. Reelt betyder dette, at den indkomst, man som lønmodtager eller virksomhedsejer får udbetalt, udgør 55 pct. af den pålydende indkomst.

Om en person skal betale personlig indkomstskat afhænger derfor af, om han/hun har en udbetalt indkomst, der overstiger 55% af kr. 120.000, det vil sige en samlet udbetalt indkomst pr. år over kr. 66.000.

Det er let nok at afgøre, om en lønmodtager har haft en udbetalt indkomst over kr. 66.000 på et år, mens det er vanskeligere at afgøre, om en personlig erhvervsdrivende har haft en indkomst over dette beløb. Det er derfor nødvendigt skattemæssigt at adskille virksomheden fra dens ejer(e) på samme måde som et aktieselskab eller anpartsselskab skattemæssigt er adskilt fra aktionærerne/anpartshaverne (d.v.s. selskabets ejere). En sådan adskillelse mellem virksomhed og ejer kendes imidlertid også i dag i den personlige virksomhed, når der laves regnskab i en personligt ejet erhvervsvirksomhed. I regnskabet for virksomheden er det overskuddet ved virksomhedens drift, der udbetales til ejeren, placeret som en udgift for virksomheden, idet overskuddet - set med virksomhedens øjne - er noget, som virksomheden skal af med, d.v.s. en udgift.

Man kan derfor med rimelighed betragte alle personer som indkomstmottagere: lønmodtagere, overskudsmottagere, udbyttemottagere o.s.v.

Skatten beregnes som tidligere omtalt på grundlag af de samlede indkomster. Principielt skal alle indkomstgrupper medregnes, men

især visse typer af éngangsindtægter egner sig ikke til at indgå i personindkomsten. Det er derfor nødvendigt at overveje særlige beskatningsformer for bl.a. fortjeneste ved salg af fast ejendom og værdistigninger på fast ejendom. Se nærmere herom senere.

Den væsentligste forandring ved det nye personindkomstskattesystem er, at skatten beregnes af den indkomst, som udbetales og uden fradrag overhovedet.

Personer, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed (herunder således personer med leasing-anparter), kan derfor ikke foretage skattemæssige afskrivninger og andre erhvervsfradrag, og kan derfor ikke ad denne vej nedsætte skattebetalingen, som det er tilfældet i dag. I fremtiden kan der kun foretages erhvervsfradrag i virksomhedens skatteregnskab.

Også lønmodtagere mister muligheden for at foretage fradrag for udgifter, der knytter sig til lønerhvervelsen. Det drejer sig først og fremmest om udgifter til A-kasse, fagforening, befordring, beklædning o.s.v.. Der gives dog lønmodtagerne kompensation for "tabet" af fradraget efter nogle retningslinjer, som nærmere er omtalt under afsnittet om produktionsskatten. Ligeledes bevares værdien af personfradraget (se nærmere herom i et særskilt afsnit).

Både for så vidt angår personindkomstskatten og produktionsskatten bortfalder rentefradraget helt. Rentefradraget er langt det største af alle ligningsmæssige fradrag (ca. 75% svarende til omkring 83 mia. kr.), og er det fradrag, der har været med til at forvride skatten mest. Rentebetaleren får kompensation for dette "fradragstab" ved, at der kun skal betales 55% af det pålydende rentebeløb, hvilket betyder, at hver gang, man skylder kr. 1.000 i rente på f.eks. huslån, studielån m.v., skal der kun betales kr. 550. Denne omlægning af fradraget betyder i gennemsnit ingen ændringer for personer med jævne indkomster. Derimod betyder omlægningen en væsentlig skærpelse af indkomstskatten for personer med høje indkomster, idet især disse personer har brugt rentefradraget til at krybe uden om progressionen i de gældende skattesystem.

Det er dog klart, at den skitserede omlægning af rentefradraget berører overordentlig mange mennesker, og det kan derfor være nødvendigt at lave overgangsordninger for personer med almindelige indkomster, der rammes hårdt af omlægningen.

For hustrubidrag skal der gennemføres en tilsvarende ordning som for renteudgifter. Fremover skal manden kun betale 55% af bidragets pålydende værdi, mens kvinden ikke skal beskattes af disse 55%. Med hensyn til børnebidrag skal der ikke kunne gives fradrag herfor.

Frdrag for indbetaling til pensionsordningen bortfalder, for de kollektivt forsikredes vedkommende indbetaler arbejdsgivere i dag pensionsbidrag direkte til pensionskassen uden om skattevæsenet. Disse pensionsbidrag skal i fremtiden være skattepligtige, d.v.s. at der skal trækkes produktionsskat af beløbet, og det overførte beløb skal lægges til grundlag for indkomstskatten. Til gengæld skal den del af pensionerne, der stammer fra allerede beskattede indbetalinger, ikke beskattes ved udbetalingen. Tilsvarende bør 12,5 % af tjenestemændenes løn lægges til den skattepligtige indkomst samtidig med, at fremtidige optjente tjenestemandspension gøres skattefri.

Disse ændringer af pensionsbeskatningen indebærer, at SF accepterer socialindkomstens 2. fase, idet det er SF's principielle synspunkt, at socialindkomst og skattepligtig indkomst opgøres på samme måde.

Også med hensyn til indkomstskattens beregning skal der ske forenklinger, I dag er der 6 former for indkomstskatter: Statsskat, kommuneskat, amtskommunal skat, folkepensionsbidrag, dagpengefondsbidrag og kirkeskat. De samlede skatteprocenter er i gennemsnit 46,7 for skattepligtige indkomster op til kr. 103.200, 61,1% for skattepligtige indkomster mellem kr. 103.200 og 172.000, - og 71,9% for indkomster herudover.

Fremover skal der kun være én form for indkomstskat (se nærmere

om kommunernes forhold i det særlige afsnit herom), og skatten skal betales efter følgende retningslinjer:

Af indkomster på 120.000 kr. eller derunder (svarende til 66.000 kr. eller derunder i udbetalt indkomst) betales der ingen indkomstskat. Indkomster inden for dette interval bliver således kun beskattet med 45% i produktionsskat.

Af indkomster mellem kr. 120.000 og kr. 180.000 (svarende til udbetalte indkomster mellem 66.000 og 99.000 kr.) betales der 25% i indkomstskat af den udbetalte indkomst, der ligger inden for intervallet.

Af indkomster over kr. 180.000 (svarende til udbetalte indkomster over kr. 99.000) betales der 50% i indkomstskat af det udbetalte beløb over kr. 99.000.

Skatteskalaen har således 3 trin, og lægger man produktionsskatten på 45% sammen med indkomstskatten, bliver skatteprocenten på de 3 trin: 45%, - 58,75% og 72,5%. Som det kan ses, er de to lave procenter lidt lavere end de gældende, men på den anden side tages de ikke af en indkomst, der er reduceret med alle mulige fradrag.

Skatteskalaens trin skal justeres i overensstemmelse med udviklingen i indkomster.

Som bilag til reformforslaget er medtaget nogle beregningseksempler, som viser, hvordan indkomstskatten rammer forskellige typer af personer.

Nærmere om produktionsskat

Det skitserede personindkomstska-
tesystem forudsætter, at der gen-
nemføres et produktionsskattesystem,
dvs. et skattesystem, hvor en væsent-
lig del af indkomstskatterne opkræves
i virksomhederne.

Selv om udtrykket "produktionsskat"
kunne sigte til, at skatten kun skal
betales af egentlige produktionsvirk-
somheder, er det tanken, at produk-
tionsskatten skal betales af alle
typer af virksomheder, dvs. af alle
ikke-personer. I denne sammenhæng
skal særligt nævnes:

- aktie- og anpartsselskaber,
- interessentskaber og kommanditselskaber,
- andre selskaber (fx. andelsselskaber),
- fonde, selvejende institutioner, foreninger,
- personligt ejede virksomheder,
- offentlige virksomheder (DSB, DR mv.),
- stat, amt og kommune,
- andre private og offentlige sammenslutninger.

Ved at opkræve skatten i virksomhederne opnår man en meget væs-
sentlig begrænsning af antallet af skattesubjekter, hvilket
igen medfører, at skattevæsenets lignings- og kontrolindsats kan
koncentrere sig omkring virksomhederne.

I første fase af produktionsskattesystemet beregnes skatten med
45 pct. af den del af virksomhedens bruttoindkomster der efter
dækning af visse udgifter er tilbage til dækning af:

- lønninger,
- renter,
- overskud/udbytte til virksomhedens ejer(e).

Billede af en yngre
udslidt landmand, der
får lettet skattebyr-
den, og en velnæret
kapitalist med cigar,
der får sin skærpet.

Produktionsskatten vil
betyde en lettelse for
yngre erhvervsdrivende
med store renteudgifter
og en skærpelse for vel-
konsoliderede erhvervs-
drivende med stort pri-
vatforbrug.

Forslag til skattereform

17

Skatten beregnes med andre ord med 45 pct. af værditilvæksten i virksomheden. Ved opgørelsen af værditilvæksten indrømmes der kun fradrag for udgifter til almindelige driftsomkostninger (fx. vareindkøb, lokaleleje osv. men ikke lønninger) for afskrivninger på maskiner (men ikke bygninger).

Da lønmodtagerne mister muligheden for at fratække lønmodtagerfradrag på selvangivelsen, er det nødvendigt at sikre værdien af fradraget på anden vis. Det sker ved, at den del af lønnen, der går til udgifter i forbindelse med erhvervelsen af indkomsten, udbetales uden, at der er fratrukket produktionsskat og uden, at beløbet medregnes i grundlaget for den personlige indkomstskat.

Det beløb, der herved kan udbetales skattefrit, skal udregnes efter stærkt forenklede regler. Et beløb til dækning af fagforeningskontingent, kontingent til arbejdsløshedskasse samt udgifter til værktøj og deslige skal udregnes efter regler aftalt mellem fagforening og skattevæsen. Et beløb til dækning af transport til og fra arbejde skal udregnes efter afstanden mellem bopæl og arbejdsplads uden hensyn til transportform.

En række erhvervsfradrag bortfalder dog, og det drejer sig især om:

- henlæggelse til investeringsfond,
- forskudsafskrivninger på maskiner, bygninger, og skibe,
- almindelige afskrivninger på bygninger,
- varelagernedskrivninger,
- repræsentationsfradrag.

Kendetegnende for disse erhvervsfradrag er, at de ikke er andet end indirekte statsstøtte til erhvervslivet, statsstøtte, der er bekostelig og ganske ineffektiv med henblik på fremme af investeringer og beskæftigelsen. De penge, der spares af det offentlige ved fradragenes bortfald, kan overvejes ydet som direkte tilskud til virksomhederne som led i en målrettet erhvervs- og beskæftigelsespolitik.

Forslag til skattereform

18

Ved at lave en produktionsskat efter de retningslinier, som er skitseret, opnår man, at den personlige ejer af en erhvervsvirksomhed ikke gennem erhvervsfradragsreglerne kan nedsætte sin personlige skattebetaling. Ejeren sidestilles på det felt fuldstændig med lønmodtageren.

Specielt for vellønnede lønmodtagere, der prøver at nedbringe deres personlige skatter ved hjælp af passive erhvervsinvesteringer, bliver der tale om en skærpelse. De kan fortsat investere, og de har fordel af, at udbyttet af deres investering kun beskattes med 45 pct., så længe det bliver i virksomhederne, men de kan ikke bruge afskrivningsregler mv. til at nedbringe skatten på deres lønindkomst. En virksomhed og dens ejere bliver simpelthen forskellige skatteobjekter som det allerede er tilfældet med aktie- og anpartsselskaber.

Også i virksomhedsregnskabet holdes alle renteudgifter ude. Virksomhedernes rentebetalinger falder med 45 pct., således at den reelle rentebyrde kun bliver på 55 pct. af det pålydende rentebeløb. Dette har stor betydning for især virksomheder, der foretager investeringer gennem låneoptagelse, og som i en kort årrække har renteudgifter, der er så store, at fradraget derfor ikke kan rummes inden for overskuddet ved virksomhedens drift. Efter de gældende regler betyder dette, at virksomheden ingen "glæde" har af rentefradraget ud over at den skattepligtige indkomst bliver negativ. Men virksomheden skal fortsat betale det fulde rentebeløb.

Ved at nedsætte rentebetalingerne med 45 pct. opnår virksomheden derimod en løbende lettelse, en lettelse, der opnås uafhængig af virksomhedens driftsresultat.

Produktionsskatten betyder, at lønninger, overskud mv. kun udbetales med 55 pct. af de pålydende beløb. Til gengæld skal det udbetalte beløb ikke beskattes yderligere, medmindre summen af de udbetalte beløb ligger over 66.000 kr. pr. år.

Som anført i indledningen gælder produktionsskatten også for offentlige virksomheder. For offentlige virksomheder, der ud-

Forslag til skattereform

19

øver en art drift, der kan sammenlignes med driften i en privat virksomhed, skal der betales produktionsskat efter samme principper som nævnt tidligere. For den del af den offentlige virksomhed, der udgøres af forvaltninger og lignende offentlige institutioner, beregnes produktionsskatten med 45 pct. af alle løn- og renteudbetalinger.

Lønmodtagere, der i dag er B-skatteydere, fordi deres arbejdsgivere ikke er erhvervsvirksomheder eller offentlige institutioner, men privatpersoner, skal principielt ligestilles med erhvervsdrivende og dermed underkastes produktionsskat. Det vil dog være rationelt at begrænse antallet af denne type "virksomheder" mest muligt ved at undtage visse typer indkomster for pligt til at udrede produktionsskat, fx. privat rengøringsarbejde og visse typer kunstneriske virksomheder.

Virksomhederne tilbageholder produktionsskatten og sender beløbet direkte til skattevæsenet.

Produktionsskatten har visse ligheder med momsens, fordi de begge opkræves af den samlede værditilvækst i virksomhederne. Derfor kan der være grund til at nævne to væsentlige forskelle.

Momsen opkræves af alle varer og tjenesteydelser, der sælges her i landet, mens produktionsskatten opkræves af alle varer og tjenesteydelser, der produceres her i landet. Momsen hæver dermed det danske prisniveau i forhold til udlandets, mens produktionsskatten er neutral i den henseende.

Ved opgørelsen af grundlaget for momsregningen er der fuldt fradrag for køb af nye driftsmidler. Et sådant fradrag gives ikke ved opgørelsen af produktionsskatten. I stedet skal driftsmidler afskrives efterhånden, som de forældes. Produktionsskatten vil altså ikke i samme grad som momsens fremme virksomhedernes interesse i at udskifte menneskelig arbejdskraft med maskiner.

Personfradraget

Det eneste fradrag, der har en fornuftig fordelingsmæssig virkning, er personfradraget.

Eksistensen af det er årsagen til, at der selv i det nuværende skattesystem er en vis progressivitet for de mindste indkomsters vedkommende. Personfradraget bør derfor bevares.

Tegning af en mand og en kvinde

Persontilskud i stedet for personfradrag betyder større ligestilling mellem gifte kvinder og mænd og mellem papirløse.

Det sker ved at omregne skatteværdien af det til et persontilskud (borgerløn). For 1984 er skatteværdien i en gennemsnitskommune ca. 10.000 kr. Det bør forhøjes til 12.000 kr. og ydes til alle borgere, der er fyldt 16 år.

Til gengæld bortfalder ungdomsydelsen til de 16-17 årige.

Udbetalingen af skatteværdien af persontilskuddet til alle borgere er (bortset fra forhøjelsen) en gratis reform, når det drejer sig om personer over 18 år, fordi alle i praksis enten har en indkomst eller forsørges af en ægtefælle, der i så fald bruger personfradraget. For de 16-17 åriges vedkommende er det ikke alle, der har en indkomst, og det vil koste lidt at yde den persontilskud i stedet for personfradrag og ungdomsydelse.

For modtagere af pensioner eller social bistand skal persontilskuddet indregnes i pensionen eller bstanden. De særligt høje personfradrag til pensionister overflødiggøres, fordi pensionen under alle omstændigheder bliver skattefri, medmindre den samlede indkomst er så høj, at der skal betales indkomstskat, og for disse indkomstgrupper er særregler overflødig.

For folk med fast tilknytning til arbejdsmarkedet bør persontilskuddet udbetales sammen med lønnen. Folk uden tilknytning til arbejdsmarkedet eller med så ujævn og skiftende tilknytning at denne udbetalingsform er upraktisk, kan få det udbetalt

talt direkte.

Indførelse af persontilskud i stedet for personfradrag gør det muligt at gå endnu videre i form af en skattemæssig ligestilling mellem kønnene og mellem gifte og ugifte. Retten til at overføre personfradrag for ægtefæller bortfalder nemlig. Til gengæld får den hjemmegående - uanset om der er papir på ægteskab - udbetalt sin persontilskud direkte.

Kommuneskatten

Den nye produktionskat afløser dels den proportionale del af indkomsts-katten og dels selskabsskatten. Den	<u>I dag</u>		<u>I fremtiden</u>	
	Nogle kommuner	Andre kommuner	Nogle kommuner	Andre kommuner
	Højt serviceniveau	Lavt serviceniveau	Højt serviceniveau	Lavt serviceniveau
	Lav skatteprocent	Høj skatteprocent	Høj skatteprocent	Lav skatteprocent

Storre kommunal lighed - men med ret til at være forskellige.

Den gennemsnitlige indkomstskatteprocent er i dag 47,65, hvoraf 19,75 pct. går til staten, 0,7 pct. til kirken og resten til amtskommuner og primærkommuner. Af selskabsskatten går 85 pct. til staten og 15 pct. til primærkommunerne.

Det er derfor nødvendigt, at en væsentlig del af provenuet tilbageføres til kommunerne. Det bør ikke ske efter, hvor virksomhederne er beliggende, eller hvor de ansatte er bosatte. I stedet skal den fordeles efter forbedrede og mere detaljerede bloktilskudsregler. Derved sikres det, at folk betaler det samme for samme serviceniveau, uanset hvor i landet de bor.

Det er imidlertid også væsentligt at sikre, at kommunerne har mulighed for at fastlægge et højere serviceniveau og dermed også højere skatteniveau end andre kommuner. Det er en uadskillelig del af det kommunale selvstyre.

Ud over indkomstskatten har kommunerne i dag mulighed for at opkræve grundskatter - for primærkommunernes vedkommende efter en frit fastsat promille, mens den amtslige grundskyldspromille fastsættes af Folketinget. Denne ret bevares, og det overlades til de enkelte amter at fastsætte deres grundskyldspromiller.

Derudover skal kommunerne kunne fastsætte en indkomstskatteprocent i tillæg til den statslige, men med samme høje bundgrænse. Hvis bloktilskuddene er tildelt efter rimelige kriterier, bliver der kun tale om ret små procenter til opfyldelse af særlige lokale ønsker.

Med disse to indtægtskilder er der tilstrækkelige muligheder for kommunerne til selv at fastlægge deres service- og skattniveau.

Statslig ligning

I dag foretages ligningen af såvel personer som selskaber i kommunerne, mens selve skatteopkrævningen varetages af staten. Det foreslås, at også ligningen overføres til staten. Det betyder ikke, at de nuværen-

de sagsbehandlere skal erstattes af andre, eller at alt arbejdet skal foregå i København. Toldvæsenet er jo en rent statslig organisation, der fungerer decentralt. Det kan skattevæsenet også gøre.

KOMMUNAL LIGNING

UDLIGNING MELLEMLIGE OG FATTIGE KOMMUNER.

BEKÆMPERLSE AF SKATTESNYD

Her er tre udmærkede principper. Kun to af dem kan vælges, fordi det tredje altid strider mod de to andre. Hvad skal vi vælge?

Det er heller ikke hensigten at afskaffe ligningskommissionerne. Der er mange ting, der taler for et folkeligt element i ligningen. Men det er hensigten at gøre skatteforvaltningerne til statslige forvaltninger, og dermed gøre staten ansvarlig for resourcetildelingen.

Problemet er, at med det nuværende system har kommunerne ikke tilstrækkelig interesse for at have en tilstrækkelig bemanning af skatteforvaltningen til at varetage en effektiv ligning. Dette forhold bliver værre, jo mere effektiv den kommunale udligning bliver. Allerede i dag er der eksempler i hovedstadsområdet, der udover landsudligningen er omfattet af den specielle hovedstadsudligning på kommuner, der direkte mister penge på at forhøje skatteydernes indkomster. Under disse forhold er det svært at motivere kommunerne til at sørge for en tilstrækkelig bemanning

i skatteforvaltningen.

Med andre ord, man kan have en kommunal ligning og samtidig sørge for udligning mellem rige og fattige kommuner, men samtidig fjernes enhver tilskyndelse fra kommunerne til at sørge for en effektiv bekæmpelse af skattesnyderi.

Man kan også lave kommunal ligning og effektiv ligning, men så kan man ikke gå særligt langt i udligningen mellem rige og fattige kommuner.

Eller også kan man prioritere effektiv ligning og kommunal udligning højt, men så må man lade staten sørge for, at der er de tilstrækkelige ressourcer til stede, hvor der er behov for den.

Ovennævnte betragtninger er rettet mod forholdene under det nuværende skattesystem, men behovet for en ændring bliver ikke mindre efter en skattereform.

De hidtil skattefrie institutioner, udlandet mv.

Nedsættelse af alle rentebetalinger i samfundet med 45 pct. vil skabe vanskeligheder nogle steder. Først og fremmest vil udenlandske rentemodtagere naturligvis ikke finde sig i kun at modtage 55 pct. af den aftalte rente. Her må staten gå ind og betale det resterende¹⁾.

Staten lægger penge i en kasse, der står pensionsformue på.

Renteskattesubsidierne bliver synlige.

I de store formuedannelser - først og fremmest pensionsformuerne - vil der også komme til at mangle 45 pct. af de hidtidige renteindtægter. Det vil formodentligt også - i hvert fald i en overgangsperiode - være nødvendigt for staten at refundere dem forskellen mellem dette beløb og realrenteskatten.

1) Det bør dog ikke ske direkte til rentemodtagere, men via de pågældende landes skattesystemer. En sådan omlægning er for tiden under overvejelse i skatteministeriet for at modvirke et stigende skattesnyd i forbindelse med rentebetalinger til udlandet.

Endelig vil banker, sparekasser og lignende komme til at mangle 45 pct. af den hidtidige rentemarginal. I den udstrækning, rentemarginalen bliver til et overskud, modsvarer det blot den hidtidige selskabsskat, men for den del, der anvendes til faktiske løn- og administrationsudgifter, kommer der til at mangle et beløb. For denne type institutioner, der driver pengeudlån, egner produktionsskatten som princip sig ikke rigtigt, og det vil være mest praktisk at opgøre deres skat efter de hidtidige principper og godtgøre dem det manglende beløb.

Selv om staten altså bliver nødt til at yde refusioner til nogle rentemodtagere, vil det mere end opvejes af, at rentefradraget forsvinder fra selvangivelsen, og at statens egne renteudgifter mindskes med 45 pct. Desuden får vi den fordel, at de subsidier, som ligger i den nuværende rentebeskatning, bliver synlige og den politiske debat dermed mere sober.

Der er ikke indregnet noget provenu af, at disse subsidier efterhånden kan gøres mindre. Det forventes, at merprovenuet herved under alle omstændigheder vil blive brugt til at formindske statens underskud.

Den teknologiske udvikling

Som efterhånden påpeget af mange iagttagere af den teknologiske udvikling bliver det under alle omstændigheder nødvendigt at ændre skattesystemet i de kommende år.

Problemet er, at indkomstskatten i det væsentlige betyder en skat på forbrug af arbejdskraft. Det var en skattereform, der egnede sig til industrisamfundet.

Tegning af nogle arbejdere og en maskine og en skattebyrde, der flyttes fra arbejderen til maskinen.

Den teknologiske udvikling gør det nødvendigt at flytte skatten fra forbrug af arbejdskraft til forbrug af teknologi.

Men vi er på vej mod en samfundsform, hvor den materielle produktion vil blive varetaget af en ret lille del af befolkningen, mens de fleste mennesker vil blive beskæftiget i forskellige

former for servicefag. I denne situation vil en skat på forbrug af arbejdskraft yderligere stimulere udskiftning af mennesker med maskiner og hæmme fremkomsten af nye arbejdspladser i servicefagene. Denne form for skat vil derfor forøge arbejdsløsheden og i sidste ende dermed undergrave det grundlag, som skatten udskrives på.

Vi har tidligere henvist til de arbejdsgiverafgifter, som andre lande benytter, som et på væsentlige punkter bedre skattesystem. Men i denne henseende er de ikke bedre. De fleste af dem beregnes på grundlag af lønsommen og virker dermed også som skat på forbrug af arbejdskraft.

Heller ikke det produktionsskattesystem, som er skitseret i de foregående afsnit, er umiddelbart en fordel i denne henseende. Men i og med at skatten er placeret på virksomhederne i stedet for på de enkelte lønmodtagere, er det muligt at flytte skattebyrden inden for virksomhederne.

En sådan omflytning vil kræve, at fagforeningerne begynder at forhandle nettoløn i stedet for bruttoløn, og at det indenlandske renteniveau defineres til 55 pct. af det hidtil gældende. Det kan derfor ikke ske uden de faglige organisationers accept. Men erkendelsen af, at et ændret skattesystem er en nødvendighed for beskæftigelsen, breder sig i fagbevægelsen og når denne erkendelse er nået et punkt, hvor en ændring ønskes, er den på forhånd forberedt ved indførelse af produktionsskatten.

I første omgang vil produktionsskatten blive beregnet ud fra virksomhedernes værditilvækst, uanset om den udbetales som løn, rente eller udbytte eller forbliver som overskud i virksomheden, og den vil omfatte alle typer virksomheder, herunder også offentlig servicevirksomheder.

Men når det først er indført, bliver det muligt at ændre på beregningsgrundlaget. Først og fremmest vil det være rationelt helt at gøre offentlig service og offentlig administration skattefri. Derimod bør offentlige virksomheder, der udøver funktioner, der er sammenlignelige med private, også fortsat være skattepligtige.

Dernæst vil det være rimeligt at ændre beregningsgrundlaget,

Forslag til skattereform

26

så skatten på arbejdskraft generelt lempes til gengæld for en øget beskatning af ressourceforbrug. På længere sigt bør også brug af teknologi inddrages som et beskatningsobjekt, men det er endnu for tidligt at vurdere, hvordan en sådan skat skal udformes præcist. Det er ikke tanken med en skat på teknologi at forsøge at bremse eller styre den teknologiske udvikling. Skat er næppe et hensigtsmæssigt styringsmiddel i den henseende. Derimod er det meningen at sikre, at skatten også i fremtiden hviler på et bæredygtigt grundlag. Under alle omstændigheder er en indførelse af en produktionskat et nødvendigt første skridt til sikring af, at det fortsat er muligt at finansiere en forsvarlig offentlig service og et rimeligt effektivt socialt system.

Fordelingsmæssige virkninger

Hvis SF's forslag blev gennemført, ville progressionen i skattesystemet blive genoprettet, som det fremgår af følgende tabel:

Skat i procent af bruttoindkomsten. Tabellen gælder fra 1984.

<u>Bruttoindkomst</u>	<u>Efter nugældende regler</u>	<u>Efter SF's forslag</u>
40.000	19,0	11,7
65.000	27,4	22,8
90.000	31,1	27,4
120.000	32,0	28,9
150.000	31,5	30,7
220.000	31,9	35,5
400.000	33,4	43,6

Ved beregninger er nedslaget i renteudgiften på 45 pct. indregnet som en skattebesparelse for sammenlignelighedens skyld. Bortfald af skattefrihed for pensionsindbetalingen er ikke indregnet, fordi beløbet ikke fremgår af offentligt tilgængelige statistikker. I virkeligheden er progressionen der-

Forslag til skattereform

27

for endnu mere svækket efter de nugældende regler og noget større efter SF's forslag, end det fremgår af tabellen.

Til gengæld er de angivne procenter efter SF's forslag for små, idet de kun gælder for folk uden pensionsordninger. For folk med pensionsordninger vil der blive tale om betydelige forhøjelser af skattetrykket.

SF's forslag vil give et betydeligt merprovenu bl.a. på grund af, at socialindkomstens 2. fase indføres i skattesystemet. Vi har ikke været i stand til at beregne dette merprovenu, da de nødvendige oplysninger om pensionsindbetalinger og om tjenestemændenes løn ikke findes i offentligt tilgængelige tabeller. Vi har forsøgt at få sagen opklaret via et spørgsmål til skatteministeren i Folketingets skatte- og afgiftsudvalg, men han har hidtil undladt at svare. Vi har derfor valgt at udsende debatoplægget uden denne oplysning for ikke at udsætte diskussionen for længe. Under alle omstændigheder finder skatteudvalget, at spørgsmålet om socialindkomstens 2. fase bør indgå i partiets diskussion. Hovedbestyrelsen besluttede ved en tendensafstemning, at den skulle bevares og indføres i skattesystemet, men det er jo i modstrid med den politik, som SF's socialfolk har ført.

Merprovenuet (hvis størrelse afhænger stærkt af, hvilken beslutning der i sidste ende bliver truffet om pensionsindbetalingerne, men som under alle omstændigheder vil være der) kunne f.eks. anvendes til forbedringer over socialbudgettet, eller det kunne anvendes til forhøjelse af det almindelige persontilskud - det koster 4 mia pr 1000 kr. forhøjelse - eller det kunne anvendes til forhøjelse af børnetilskuddet til de 0-15 årige - det koster 1 mia. pr 1000 kr. forhøjelse, hvis det skal omfatte alle børn - eller det kunne bruges til delvis at følge socialdemokraternes ønske om en stor forlængelse af proportionalstrækket - en forlængelse fra 120.000 kr. til 140.000 kr. koster ca. 1,5 mia kr.

Hovedbestyrelsen har diskuteret denne problemstilling og vedtog at prioritere forbedringen over socialbudgettet højest. For at bruge nogle af pengene til forhøjelse af det almindelige børnetilskud taler dog, at børn med indkomster fra f.eks. avisudbringning får en skatteforhøjelse, når personfradraget afskaffes, medmindre de også får en erstatning i form af et persontilskud.

Konklusion

Ved at erstatte indkomstskatten med en produktionsskat plus en indkomstskat, hvis formål det kun er at tage sig af progressionen i skattesystemet, opnår vi en række fordele. Vi får genoprettet en social balance i skattesystemet, vi begrænser mulighederne for skatteunddragelse stærkt, vi får et mere hensigtsmæssigt opsparings- og investeringsmønster, og vi forbereder skattesystemet på den teknologiske udvikling.

Men skat er ikke kun indkomstskat, og der vil stadigvæk være væsentlige opgaver, der trænger til at blive løst. Først og fremmest bør momssystemet omlægges, så det ikke virker lige hårdt på nødvendighedsartikler og luksusvarer. Endelig er det stadigvæk et væsentligt problem, at indkomster kan omdannes til kapital- eller kursgevinster og dermed helt eller delvist undgå beskatning. En konsekvent beskatning af denne type indkomster enten i form af løbende afgifter eller ved salg er nødvendigt. Endelig bør skatteformer som arveafgifter (navnlig mellem nærtbeslægtede) og formueskatter bære en væsentlig højere del af provenuet. En sådan forhøjelse bør ledsages af strukturelle ændringer, så det undgås, at de pågældende skatter i visse situationer tømmer virksomheder for penge.

Men det sygeste led i skattesystemet er indkomstskatten, og en reform her vil være et vældigt skridt på vejen mod en rimelig byrdefordeling.

Forslag til skattereform

30

Beregningseksempel nr. 1. S t u d e r e n d e

1. Beregningsforudsætninger (indtægter og udgifter).

- a) Bruttoindkomsten består, udover ikke-skattepligtige studielån, kun af et skattepligtigt stipendium på 22.000 kr. årligt fra Statens Uddannelsesstøtte (SU).
- b) Der er ingen ligningsmæssige fradrag i form af f.eks. renter.

2. Beregning af virksomheds-/produktionsskat efter SF's model.

Før udbetalingen af stipendiet på 22.000 kr. trækker staten 45 pct. i virksomheds-/produktionsskat, svarende til 9.900 kr. Det resterende beløb, svarende til 55 pct. af 22.000 kr. eller 12.100 kr., udbetales herefter til den studerende. Som alle andre personer på 16 år og derover modtager den studerende et persontilskud på 12.000 kr., der erstatter det nugældende personfradrag. Det samlede rådighedsbeløb er således 12.100 kr. + 12.000 kr. = 24.100 kr.

3. Beregning af indkomstskat efter gældende regler (1984).

Da den studerende ingen ligningsmæssige fradrag har, er bruttoindkomsten lig med den skattepligtige indkomst. Af de 22.000 kr. beregnes der 48 pct. i indkomstskat, svarende til 10.560 kr. Dette beløb nedsættes dog med den skattemæssige værdi af personfradraget (d.v.s. med 48 pct. af 20.900 kr.), svarende til 10.032 kr. Den faktiske skattebetaling bliver herefter: 10.560 kr. - 10.032 kr., svarende til 528 kr. for hele 1984. Det samlede rådighedsbeløb bliver herefter: 22.000 kr. - 528 kr. = 21.472 kr.

4. Forskel mellem SF's model og det eksisterende system.

- a) Rådighedsbeløb efter SF's model (se pkt. 2) : 24.100 kr.
Rådighedsbeløb efter gældende regler (se pkt. 3) : 21.472 -

Førøgelse af rådighedsbeløb 2.628 kr.

- b) Nettoskatteindtægt for det offentlige efter SF's model: Produktionsskat 9.900 kr.
- persontilskud 12.000 - .
Nettoindtægt - 2.100 kr. - 2.100 kr.
Nettoskatteindtægt efter gældende regler 528 kr.

5. Bemærkninger

Omlægningen af skattesystemet giver i sig selv (d.v.s. uden ændring af regler for uddannelsesstøtte) et større rådighedsbeløb for den studerende efter at mellemværendet med skattevæsenet er ordnet. Dette betyder, at den offentlige får et provenutab i forhold til de gældende 1984-tal på ca. 2.600 kr. Dette er da også tilsigtet, idet der jo her er tale om en lavindkomstgruppe, der netop skal have fordel af skattereformen.

Forslag til skattereform

31

Beregningseksempel nr. 2 Faglært arbejder

1. Beregningsforudsætninger.

a) Bruttoindkomsten (løn)	150.000 kr.
b) Fradragberettigede udgifter:	
A. Renter (gæld i eget hus)	26.000 kr.
B. Kontingent til A-kasse, fagforen. befordring, beklædning m.v.	10.000 -
C. Indbetaling på livsforsikring, børneopsparing o.lign.	38.000 kr. <u>38.000 -</u>
c) Skattepligtig indkomst ifølge gældende regler	<u>112.000 kr.</u>

2. Beregning af virksomheds-/produktionsskat efter SF's model.

a) Bruttoindkomst (løn)	150.000 kr.
b) - "fradrag" for lønmodtagerudgifter (se pkt. 1,b) B ovenfor	<u>10.000 -</u>
c) Beregningsgrundlag for produktionsskatten	140.000 kr.
d) Produktionsskat (45 pct. af 140.000 kr.)	<u>63.000 -</u>
e) Til udbetaling (55 pct. af 140.000 kr.)	<u>77.000 -</u>

3. Samlede udbetalte indkomster itl lønmodtageren.

a) Nettoløn (se pkt. 2,e))	77.000 kr.
b) Skattefri andel af bruttolønnen til dækning af lønmodtagerudgifter (se pkt. 1,b), B.)	10.000 -
c) Skattefrit persontilskud (erstatte personfra- drag)	<u>12.000 -</u>
e) Samlede udbetalinger	<u>99.000 kr.</u>

4. Beregning af personlig indkomstskat ("tillægsskat").

a) Nettoløn (se pkt. 2,e))	77.000 kr.
b) - bundfradrag for beregning af "tillægsskat"	<u>66.000 -</u>
c) Beregningsgrundlag for "tillægsskat"	11.000 kr.
e) Indkomstskat (25 pct. af 11.000 kr.)	2.750 -

5. Opførelse af rådighedsbeløbet efter SF's model.

a) Samlet udbetalt indkomst (se pkt. 3,e))	99.000 kr.
b) - samlede udgifter:	
nettorenteudgifter (55 pct. af 26.000 kr.)	14.300 kr.
lønmodtagerudgifter	10.000 -
livsforsikring, børneopsparing m.v.	2.000 -
indkomstskat (se pkt. 4, e))	<u>2.750 -</u>
	29.050 kr. <u>29.050 kr.</u>
c) Rådighedsbeløb efter dækning af udgifter til renter, skat, lønmodtagerudgifter m.v.	<u>69.950 kr.</u>

Forslag til skattereform

32

Beregningseksempel nr. 2, fortsat.

6. Beregning af indkomstskat efter gældende regler.

a) Beregningsgrundlaget (den skattepligtige indkomst, se pkt. 1, c) på forrige side)	112.000 kr.
b) Beregning af indkomstskat :	
I) Af de første 108.200 kr. betales 48 pct.:	51.936 kr.
II) Af de resterende 3.800 kr. betales 62 pct.:	<u>2.356 kr.</u>
	54.292 kr.
c) Skattemæssig værdi af personfradraget (48 pct. af 20.900 kr.)	<u>10.032 kr.</u>
d) Samlet indkomstskat til stat, kommune, amt m.v.	44.260 kr.

7. Opgørelse af rådighedsbeløbet efter gældende regler.

a) Samlede indtægter	150.000 kr.
b) - samlede udgifter :	
renteudgifter (se pkt. 1,b),A) :	26.000 kr.
lønmottagerudgifter (pkt. 1,b),B)	10.000 kr.
livsforsikring m.v. (pkt. 1,b),C)	2.000 kr.
indkomstskat (pkt. 6,d))	<u>44.260 kr.</u>
	<u>82.260 kr.</u>
c) Rådighedsbeløb efter dækning af udgifter til renter, skat, lønmottagerudgifter m.v.	<u>67.740 kr.</u>

8. Forskel mellem SFs model og gældende regler.

a) Rådighedsbeløb efter SFs model (pkt. 5,c)	69.950 kr.
Rådighedsbeløb efter gældende regler (pkt. 7,c)	<u>67.740 kr.</u>
Forøgelse af rådighedsbeløb	<u>2.210 kr.</u>
b) Nettoskatteindtægt for det offentlige efter SFs model :	
Produktionsskat (pkt. 2,d)	63.000 kr.
Indkomstskat (pkt. 4,e)	<u>2.750 kr.</u>
	65.750 kr.
- persontilskud	<u>12.000 kr.</u>
	53.750 kr.
Nettoskatteindtægt for det offentlige efter gældende regler (pkt. 6,d)	<u>44.260 kr.</u>
Merindtægt til det offentlige	<u>9.490 kr.</u>

9. Bemærkninger.

Samtidig med at skatteyderen får 2.210 kr. mere til sig selv om året, opnår det offentlige en merindtægt på 9.490 kr. årligt ved gennemførelse af SFs model. Dette merbeløb kan anvendes til at friholde visse renteindtægtshavere (pensionskasser o.lign.) fra tabet af 45 pct. af indtægten som følge af gennemførelsen af den i forslaget liggende "renteskatte"-ordning.

Forslag til skattereform

33

Beregningseksempel nr. 3.

P r i v a t e r h v e r v s v i r k s o m h e d .

1. Beregningsforudsætninger.

a) Virksomhedens samlede indtægter (omsætning) :		1.200.000 kr.
b) Virksomhedens samlede udgifter :		
Alm. driftudgifter (varekøb, husleje m.v., men <u>ikke</u> lønudgifter til ansatte)	300.000 kr.	
lønudgifter (3 ansatte å 150.000 kr.)	450.000 kr.	
renteudgifter	100.000 kr.	
afskrivninger på maskiner og andre driftmidler	100.000 kr.	
	950.000 kr.	950.000 kr.
c) Virksomhedens overskud		250.000 kr.

2. Beregning af virksomheds-/produktionsskat efter SFs model.

a) Samlede indtægter (pkt. 1,a)		1.200.000 kr.
b) - samlede udgifter, der er fradragsberettigede efter SFs model :		
Alm. driftudgifter	300.000 kr.	
Afskrivninger på maskiner	100.000 kr.	
Andel af løn, som udbetales til lønmotageren til dækning af visse udgifter (3 ansatte å 10.000 kr., se pkt. 2,b) i eksem- pel 2 ("faglært arbejde")	30.000 kr.	
	430.000 kr.	430.000 kr.
c) Beregningsgrundlaget for produktionsskatten		770.000
d) Produktionsskat (45 pct. af 770.000 kr.)		346.500 kr.

3. Beregning af virksomhedens nettooverskud (overskud efter skat.

a) Samlede indtægter (pkt. 1,a)		1.200.000 kr.
b) - samlede udgifter :		
Produktionsskat (pkt. 2,d) :	346.500 kr.	
Nettolønudgifter (55 pct. af 3 x 140.000 kr.)	231.000 kr.	
Andel af løn til dækning af lønmotagerudgifter (3 x 10.000)	30.000 kr.	
Nettorenteudgifter (55 pct. af 100.000 kr., pkt. 1,b)	55.000 kr.	
Alm. driftudgifter	300.000 kr.	
Afskrivninger på maskiner	100.000 kr.	
	1.062.500 kr.	1.062.500 kr.
c) Nettooverskud (udbetales til ejer/henlægges til investeringer)		137.500 kr.

Beregningseksempel nr. 3, fortsat.

4. Bemærkninger.

- a) Ejes virksomheden af en privat person (i modsætning til en såkaldt juridisk person (f.eks. A/S eller ApS) udgør nettooverskuddet ejerens udbetalte indkomst. Af de 137.500 kr. er der således trukket virksomhedsskat, og beløbet kan sammenlignes med den udbetalte løn på 77.000 kr. for de ansatte i virksomheden. De "virksomhedsejer"-udgifter, der svarer til "lønmottager"-udgifterne på 10.000 kr. pr. ansat er fratrukket ved opgørelsen af virksomhedens regnskab inden beregning af virksomhedsskat.
- b) Ejes virksomheden af et A/S eller ApS bliver den del af nettooverskuddet, der udloddes som udbytte til aktionærerne /anpartshaverne, en almindelig udbetalt indkomst for disse modtagere, der med hensyn til personlig indkomstskat sidestilles med anden form for udbetalt indkomst såsom udbetalt løn til lønmottager, overskud til overskudsmodtagere (ejereren) osv.
- c) Skatteregnskabet for en overskudsmodtager fremgår af beregningseksempel nr. 4, hvor overskudsmodtageren er direkte ejer af virksomheden i nærværende eksempel, dvs. selvstændig erhvervsdrivende.

Forslag til skattereform

35

Beregningseksempel nr. 4. Ejer af virksomheden.

1. Opførelse af den skattepligtige indkomst efter gældende regler.

a) Overskud af egen virksomhed (pkt. 1,c) i beregningseksempel nr. 3)	250.000 kr.
b) Ikke-erhvervsmæssige fradrags- berettigede udgifter :	
Renteudgifter vedr. privat gæld	50.000 kr.
Livsforsikring, børne- opsparing m.v.	2.000 kr.
	<u>52.000 kr.</u>
c) Henlæggelse til investeringsfond	80.000 kr.
	132.000 kr. <u>132.000 kr.</u>
d) Skattepligtig indkomst	118.000 kr.

2. Beregning af indkomstskat efter gældende regler.

a) Beregning af indkomstskat :	
Af de første 108.200 kr. betales 48 pct.:	51.936 kr.
Af de sidste 9.800 kr. betales 62 pct.:	6.076 kr.
	<u>58.012 kr.</u>
b) Personfradragets skatteværdi	<u>10.032 kr.</u>
c) Samlet skat til stat, kommune, amt m.v.	<u>47.980 kr.</u>

3. Rådighedsbeløb efter gældende regler.

a) Samlede indtægter (overskud af virksomhed)	250.000 kr.
b) - samlede udgifter :	
Renteudgifter	50.000 kr.
Livsforsikring m.v.	2.000 kr.
Indbetaling på konto for investeringsfond (50 pct. af 80.000 kr.)	40.000 kr.
Indkomstskat	<u>47.980 kr.</u>
	139.980 kr.
	<u>139.980 kr.</u>
c) Rådighedsbeløb efter dækning af udgifter til renter, skat, indskud på investeringsfonds m.v.	<u><u>110.020 kr.</u></u>

4. Beregning af indkomstskat efter SFs model ("tillægsskat").

a) Nettooverskud (pkt. 3,c) i beregnings- eksempel nr. 3	137.500 kr.
- "bundfradrag" for beregning af "tillægsskat"	<u>66.000 kr.</u>
Beregningsgrundlag for "tillægsskat"	<u>71.500 kr.</u>
b) Af de første 33.000 kr. betales 25 pct.	8.250 kr.
Af resten (38.500 kr.) betales 50 pct.	<u>19.250 kr.</u>
	<u>27.500 kr.</u>

Forslag til skattereform

36

Beregningseksempel nr. 4, fortsat.

5. Opgørelse af rådighedsbeløb efter SFs model.

a) Samlede indtægter (nettooverskud)		137.500 kr.
b) - samlede udgifter:		
Renteudgifter (55 pct. af 50.000 kr.)	27.500 kr.	
Livsforsikring m.v.	2.000 kr.	
Indbetaling på konto for investeringsfond	40.000 kr.	
Indkomstskat	<u>27.500 kr.</u>	
	97.000 kr.	<u>97.000 kr.</u>
		40.500 kr.
c) Persontilskud		<u>12.000 kr.</u>
d) Rådighedsbeløb		<u><u>52.500 kr.</u></u>

6. Forskel mellem SFs model og gældende regler.

a) Rådighedsbeløb efter SFs model		52.500 kr.
Rådighedsbeløb efter gældende regler		<u>110.020 kr.</u>
Foringelse af rådighedsbeløb		<u>57.520 kr.</u>
b) Nettoskatteindtægt efter SFs model :		
Produktionsskat af overskud :	157.000 kr.	
- Indkomstskat	<u>27.500 kr.</u>	
	184.500 kr.	
- persontilskud	<u>12.000 kr.</u>	
	172.500 kr.	172.500 kr.
Nettoskatteindtægt efter gældende regler		<u>47.980 kr.</u>
Merindtægt		<u><u>124.520 kr.</u></u>

7. Bemærkninger.

- Ved at undlade at indbetale de 40.000 kr. på en konto for investeringsfond reduceres forringelsen i rådighedsbeløbet fra de 57.520 kr. til 17.520 kr. Investeringsfrondkomtoen har da heller ikke længere interesse, idet fradraget for henlæggelse af beløb på en sådan konto afskaffes.
- Rådighedsbeløbet kan endvidere forøges ved at lade en del af nettooverskuddet på 137.500 kr. blive stående i virksomheden, idet overskud, der ikke udtrækkes af virksomheden, underkastes kun beskatning i selve virksomheden (produktions-/virksomhedsskat). Ved ikke at tage pengene ud af virksomheden til eget forbrug, opnår ejeren mulighed for at foretage en skattelettet opsparing til senere investeringer.

Forslag til skattereform

37

Spørgsmål til "FORSLAG TIL SKATTEREFORM"

- side 1-2 Hvilke fradrag bør fjernes ?
Kunne vi eventuelt sige, at udgifter til erhvervelse af indtægt burde være skattevæsenet uvedkommende ?
Hvilke fradrag er eventuelt rimelige ?
- side 6 Her er nævnt 9 forskellige landes valg af fordeling af skatteudskrivning. Hvilken vil være bedst at efterligne ?
- side 8 Er der andre af vore gamle lærdomme vedr. skat, som bør tages op til vurdering ?
- side 9 Skal en skattereform i højere grad knyttes til en lovgivning om teknologisk udvikling ?
- side 10 Skal en skattereform betyde andet end de 4 ting, som her er nævnt ?
- side 11 Er det rette sted i 1984 at starte den progressive skala ved 120.000 kr. ? (120.000 kr. = ca. 57 kr. i timen)
- side 12 Vil argumentet "Skatten beregnes af den indkomst, som udbetales uden fradrag overhovedet" kunne bære, når vi skal sælge vor reform ?
- side 13 Kan fagbevægelsen fortsat holde på sine medlemmer, såfremt kontingentet ikke mere kan trækkes fra på selvangivelsen, selv om værdien af fradraget er sikret på anden vis ?
- side 15 Skal skatteskalens trin justeres automatisk eller ved særskilt lovgivning ?
- side 16 Hvad er et skattesubjekt ?
Hvilke udgifter skal dækkes før skatten beregnes ?
- side 17 Hvordan kan vi sikre, at kun driftsomkostninger undtages fra beskatning ?
Skal andre erhvervsfradrag nævnes her ?
Vil vi kunne sikre lønmodtagerfradraget på den foreslåede måde ?
Hvem vil i sidste ende betale transportomkostningerne - arbejdsgiverne eller arbejderne ?
- side 20 Er det foreslåede persontilskud stort nok ?

Forslag til skattereform

38

- side 21 Får vi hermed en bedre mulighed for at styre kommunens udvikling og bestemme dens serviceniveau ?
- side 22 Hvilke 2 af de 3 principper skal vi vælge ?
- side 26 Er det korrekt, at skat ikke er et hensigtsmæssigt styringsmiddel til styring af den teknologiske udvikling ?
- side 27 Hvad gør vi med pensionsbidragene og socialindkomstens 2. fase ?
- side 27-28 Hvilke forbedringer skal vi prioritere højest ?
- side 29 Hvad gør vi ved den lede moms ?

Socialistisk Folkeparti

Jeg ønsker uden forpligtelse:

- Nærmere oplysninger om Socialistisk Folkeparti
- Oplysning om Socialistisk Folkepartis Ungdom (SFU)
- Jeg ønsker medlemskab af Socialistisk Folkeparti

Navn:

Stilling:

Adresse:

Postnr./By:

Postbesørges
ufrankeret
SF
betaler
porto'en

386

Socialistisk Folkeparti

Partisekretariatet
Christiansborg
1218 København K.

Reserveret postvæsenet

881 KAST 07-15 08 00

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk